

Budějky

Žalman

Pod okny v Široké už rozsvěcují lampy,
čekám, kdy se vykloníš a hodíš mi klíč,
mé jízdy divoké na chodníku končí,
zas nikdo nepřijde, tma padá do ulic.

Jak se tady máš, se ptáš, já bídně,
co ti na to říct, jinak mi nic neschází,
žiju jak se dá, a rád i střídě,
jen bych tě chtěl víc, když tma padá do ulic,
když tma padá.

Parabadaba ...

Po cestě z Krajinské jsi do tabáku chodil,
doutníky mi voněly ze dveří až sem,
vím, že je dětinské, abych se v dětství brodil,
čas všechny přežije, to ostatní je živej sen.

Jak se tady máš, se ptáš, já bídně,
co ti na to říct, jinak mi nic neschází,
žiju jak se dá, a rád i střídě,
jen bych tě chtěl víc, když tma padá do ulic,
když tma padá do ulic.

Budějky Budějky, mý hlavy zlodějky,
čarodějky z jihu, já nemám v sobě klidu,
a to má tu chybu, nemám v sobě klidu,
sluchu ani vidu...